

PARLANDO.HU ZENEPEDAGÓGIAI FOLYÓIRAT-BAN JELENT MEG

BÚCSÚ VASS DÁNIELTŐL

(Budapest, 1953. április 26 – Kiskunfélegyháza, 2022. november 28.)

Radics Éva és Vass Dániel (Lugánó, 2016)

Vass Dániel édesapja a közismert karnagy és zeneszerző Vass Lajos volt, akinek neve a Röpülj Páva népzenei találkozókkal forrt össze. Édesanyja, dr. Kaposi Edit tánc-történész és néptánc-kutató volt. A szülői ház szellemisége eleve meghatározta érdeklődési körét, a művészetek iránti vonzalmát. Úgyesen rajzolt, festett, ám végül a zene mellett kötelezte el magát. A pesti konziban Vécsei István növendéke volt, majd a Zeneművészeti Főiskolára került, ahol Meizl Ferenc tanítványaként klarinét tanári diplomát szerzett.

1974 óta Svájcban élt. Tanulmányait Zürichben, a Konzervatóriumban Hansjürg Leutholdnál folytatta. A kezdeti időszakban, amikor lámpással keresték a klarinét tanárokat, a betevő falatot zeneiskolai tanítással teremtette meg, s közben elsajátította a svájci német dialektust. Sikeres próbajáték után 25 éven át a lugánói Rádiózenekarban játszott (1976-2001). Egy izom- és idegsérülés vetett véget zenekari munkájának. Már a nyolcvanas évek elején kezdett fényképezni. Először hobbyból, később professzionális módon. Saáry Éva, majd Odette Rüedi és Vincenzo Vicari látta el tanácsokkal, egyengette útját. Helmuth Gernsheim professzor barátsága vezette el a portréfotózáshoz. Kiállításai voltak Svájcban, a Felvidék több városában, valamint Debrecenben, Hajdúböszörményben, Budapesten és Lakiteleken. Több jeles lemeztársaság használja a közismert karmesterekről, szólistákról készített képmásait.

Amikor első ízben Lugánóban jártam (1981), nála találkoztam először a nyugati magyar írók könyveivel. Abban az időben, amikor otthon ezek a politikailag nemkívánatos, tiltott kategóriába tartoztak. Éjt nappallá téve faltam a könyveket, mert csak a fejemben vihettem haza őket. Elsősorban az 56-tal kapcsolatos könyvek voltak fontosak számomra: Tollas Tibor, Márai Sándor, Fejtő Ferenc, Faludy György, Juhász László, Mindszenty bíboros úr írásait, valamint Borbándi Gyula, Kovács Imre, Határ Győző, Bogyay Tamás, Wass Albert könyveit olvastam. Ő mutatott be Csernohorszky Vilmosnak, Saáry Évának, Lőrincz Istvánnak, Vadnay Zsuzsának – azaz a nyugati magyar értelmiség színe-javának.

Alelnöke, majd elnöke volt a magyarokat összefogó Svájci Magyar Irodalmi és Képzőművészeti Körnek (későbbi nevén a Ticinói Magyar Egyesületnek), melynek célja a legdélibb svájci kanton magyarságának összetartása, a magyar nyelv ápolása, a magyar kultúrában való megmaradásának segítése volt. Ennek érdekében rendszeresen irodalmi, történelmi és művészeti előadásokat szervezett, s

az egyesület minden évben megünnepelte március 15-ét és október 23-át. A Lugánói Tanulmányi Napokon rendszeresen rendezett kiállításokat is.

Vadnay Zsuzsával készült életinterjú kötete Pünkösöd hava címmel 2014-ben jelent meg Lakiteleken, az Antológia Kiadónál.

2020. augusztusában költözött végleg vissza Dávid fiával egyetemben Magyarországra. Budapesten és Lakiteleken élt.

Mint klarinét- és fotóművész, akármerre járt a nagyvilágban, mindig hűségesen megtartotta, ápolta és képviselte magyarságát. Részt vett a zenei-, és a közéletben, a kultúra szervezésében, a pillanatok megörökítésében. Mostanáig. Teremtője igen korán „hazahívta”, hiszen még 70 éves sem volt. Tevékenysége a magyar kultúra részévé, s kedves egyénisége emlékké vált.

Radics Éva